

EL SISTEMA JUDICIAL A FINLANDIA

Índex.

- Introducció.
- Estructura.
  - L'Alt Tribunal de Justícia de la Nació.
  - El Tribunal Suprem.
  - Els Tribunals d'apel·lació.
  - Els tribunals de districte.
- Nomenaments.
  - Els Jutges llecs.
- Independència Judicial.
- Finançament.

Introducció

El sistema judicial finlandès està compost en primer lloc pels tribunals de circumscripció, que coneixen de les causes civils i penals i es pronuncien sobre els recursos presentats. En segon lloc, trobem els tribunals d'apel·lació que coneixen dels recursos presentats contra les sentències dels tribunals de circumscripció. El Tribunal d'apel·lació de Hèlsinki funciona com un tribunal de primera instància per a determinades qüestions, entre les quals hi ha el dret internacional de família. El Tribunal suprem és l'òrgan jurisdiccional d'última instància, davant el qual es poden impugnar les sentències pronunciades pel Tribunal d'apel·lació. Per a les qüestions inherents a el dret administratiu hi ha una jurisdicció administrativa específica, de la qual formen part els tribunals regionals i un Tribunal suprem administratiu. Al costat de la jurisdicció ordinària ha també hi ha una jurisdicció especial relativa a les controvèrsies en determinades matèries, com ara el Tribunal de Comerç, de Treball, de Seguretat i de les Assegurances. De la jurisdicció especial forma part també l'Alt Tribunal que jutja assumptes relatius a acusacions de conducta il·lícita de ministres, jutges de Tribunal suprem i de certs càrrecs públics. Aquest Alt Tribunal es reuneix només quan és necessari.

Estructura

El Tribunal Suprem, els tribunals d'apel·lació i els tribunals de districte coneixen d'assumptes de caràcter general. El Tribunal Suprem del Contenciós-Administratiu i la resta de tribunals administratius coneixen dels assumptes administratius.

Figure 2: The Finnish Court System

L'Alt Tribunal de Justícia de la Nació.

L'Alt Tribunal de Justícia de la Nació tracta els càrrecs contra un membre del Govern o la cancelleria de Justícia, el Síndic de Greuges, contra membres del Parlament o un membre del Tribunal Suprem o del Tribunal Suprem d'Administració per una conducta il·lícita en el càrrec. A més, l'alt tribunal d'instrucció està encarregat de jutjar la responsabilitat penal del president de la República.

El Tribunal de Justícia de la Nació està presidit pel president de Tribunal Suprem i està compost pel president de Tribunal Suprem Administratiu, els tres presidents de tribunals d'Apel·lacions amb més antiguitat en funcions i cinc membres elegits pel Parlament. El mandat és de quatre anys.

El Tribunal Suprem.

El Tribunal Suprem (Korkein oikeus) és la màxima instància judicial en matèria civil i penal, mentre que en matèria contenciosa administrativa ho és el Tribunal Suprem del Contenciós-administratiu (Korkein hallinto-oikeus). Aquests dos òrgans vetllen així mateix per l'administració de la justícia en els seus àmbits respectius.

La funció més important del Tribunal Suprem és establir precedents judicials en casos líders assegurant així la uniformitat en l'administració de justícia per part dels tribunals inferiors. Les decisions dels tribunals d'apel·lació així com algunes decisions dels tribunals de districte, del tribunal d'assegurances i del mercat es poden recórrer contra el Tribunal Suprem, sempre que la Cort Suprema concedeixi la possibilitat de recórrer.

El Tribunal Suprem pot anul·lar les decisions finals dels tribunals pels motius previstos al capítol 31 del Codi de procediment judicial. El Tribunal també gestiona les queixes sobre errors de procediment. En alguns casos, el Tribunal pot restablir el dret de apel·lació un cop transcorregut el termini determinat.

El Tribunal Suprem dóna assessorament al president de la República en els casos sobre el seu dret a concedir un indult i al Ministeri de Justícia en els casos sobre l'extradició. El Tribunal Suprem pot aportar més opinions jurídiques sobre les ordenances governamentals en diferents etapes del procés legislatiu. El president de la República pot consultar la Cort sobre les actes aprovades pel Parlament i les actes provincials adoptades per l'Assemblea legislativa d'Àland abans de ratificar-les. La Cort Suprema també pot acostar-se al Consell d'Estat per iniciativa pròpia, i proposar l'ordenació d'una nova Llei del Parlament o una modificació a una Llei existent.

El Tribunals Suprem està format per un president i altres 18 jutges, que solen treballar en panells de cinc jutges.

Els Tribunals d'apel·lació.

Hi ha cinc tribunals d'apel·lació a Finlàndia: Finlàndia oriental (a Kuopio), Hèlsinki, Rovaniemi, Turku i Vaasa. La majoria dels casos tractats pels tribunals d'apel·lació són recursos d'apel·lació contra decisions dels tribunals de districte. A més, els tribunals d'apel·lació decideixen, com a primera instància judicial, casos sobre traïció i traïció elevada i determinats delictes en càrrecs públics.

Els tribunals d'apel·lació també són els encarregats de supervisar, a nivell general, les operacions dels tribunals de districte del seu districte judicial.

A les tribunals d'apel·lació els casos els escolten tres jutges. El procediment d'apel·lació és similar tant en els casos civils com en els delictius. Després de la preparació prèvia, el cas es

pot resoldre o bé després de l'audiència o mitjançant procediment per escrit. Les corts d'apel·lació han de concertar una vista oral si s'ha de valorar de nou les proves del cas o quan una part ho sol·licita, tret que el recurs sigui, per exemple, clarament sense mèrit.

Els tribunals de districte.

Els tribunals de districte de Finlàndia tracten els cassos penals, casos civils i qüestions peticionàries. Hi ha 27 jutjats de districte a Finlàndia. Un tribunal de districte està dirigit per un jutge en cap i els altres jutges tenen el títol de jutge de districte. En determinats casos, el jutjat de districte també pot tenir jutges laics. Els casos es consideren i es resolen o bé en una sessió judicial, on es convoquen les parts o en el procediment per escrit, on la decisió es basa exclusivament en documents. En casos simples, les decisions poden ser preses per un jutge de districte format i per personal d'oficina format.

La decisió d'un tribunal de districte pot ser apel·lada normalment en un tribunal d'apel·lació. A continuació, les decisions dels tribunals d'apel·lació es poden recórrer Tribunal Suprem, sempre que el Tribunal Suprem concedeixi una excedència per recórrer.

També hi ha certs tribunals especials. Es tracta del Tribunal del Mercat, del Tribunal del Treball, del Tribunal d'Assegurances i del Tribunal Superior d'Impeachment.

Nomenaments.

Qui vulgui optar a una plaça de jutge ha de tenir un títol d'estudis superiors en Dret i haver completat un període de pràctiques d'un any com a vocal d'un tribunal de primera instància. La cursa habitual d'un jutge s'inicia com a secretari principal d'un tribunal d'apel·lació i segueix amb la designació com a jutge en un tribunal de primera instància o d'apel·lació. En aquest moment s'inicia la formació apropiada. El tribunal d'apel·lació anuncia les vacants, i la Comissió de selecció de jutges analitza la idoneïtat dels candidats. Els jutges són nomenats pel President de la República.

En virtut de la Llei sobre cites judicials, els jutges finlandesos són designats pel President de la República, per recomanació del Ministre de Justícia, amb l'assessorament de la Junta de Nomenaments Judicials. La Junta de Nomenaments Judicials independents prepara els llocs per ocupar al poder judicial i una proposta raonada sobre la designació a un lloc judicial.

La Junta no té cap jurisdicció sobre la designació de jutges al Tribunal Suprem ni al Tribunal Suprem Administratiu. Aquests tribunals de darrera instància fan les seves pròpies propostes de nomenament al president de la República, que és el que decideix definitivament també en aquestes qüestions.

Es preveu que la Junta promogui la contractació de jutges en tots els àmbits de la vida jurídica, és a dir, entre les vistes judicials, el servei públic, l'acadèmia i la professió jurídica. La Junta de Nomenaments Judicials està formada principalment per membres del poder judicial, però tres membres provenen de fora del poder judicial. Un és un advocat titular del Col·legi d'Advocats, un altre és un fiscal designat pel Fiscal General i el tercer és un acadèmic designat pel Ministeri de Justícia.

Els Jutges llecs.

En els tribunals de primera instància actuen "jutges llecs" que col·laboren en la presa de decisions en determinades causes. Intervenien fonamentalment en causes penals, encara que també poden conèixer en causes civils i en conflictes derivats de contractes d'arrendament. En

els tribunals de primera instància, les sessions són presidides per un jutge ordinari assistit per tres jutges llecs. Aquests últims estan facultats per actuar de forma independent, de manera que, en cas necessari, les resolucions es sotmeten a votació i s'adopten per majoria. En cas d'empat, en les causes penals preval l'opinió més favorable per a l'acusat, mentre que en les causes civils el jutge president té vot de qualitat.

Els jutges llecs són designats pels ajuntaments per a un mandat de quatre anys. Cada municipi ha de nomenar un mínim de dos, encara que els municipis més grans poden designar un nombre força superior. Els jutges llecs han de reproduir amb la major fidelitat possible l'estructura d'edats, sexes, llengües i professionals del municipi.

Els jutges llecs han de tenir nacionalitat finlandesa i una edat superior a 25 anys i inferior a 63. No poden ser designats els que exerceixin algun càrrec en un òrgan jurisdiccional o establiment penitenciari, o exerceixin com fiscals, advocats o agents de policia. El jutge llec ha de prestar jurament o fer una declaració solemne abans de prendre possessió del seu càrrec.

Es pretén que els jutges llecs participin en un judici aproximadament un cop a el mes, és a dir, 12 vegades a l'any. El tribunal de primera instància els abona una dieta per cada judici, a més de reemborsar els ingressos que hagin perdut.

Independència.

La independència del poder judicial està garantida amb la designació de jutges de per vida. Es pot donar dues interpretacions diferents a la durada de la vida. Ja sigui literalment, en la mesura que es nomena un jutge de per vida o que el nomenament és fins que arribin a una certa edat.

La secció 3 de la Constitució estipula que "els poders judicials són exercits per tribunals independents de dret, amb el Tribunal Suprem i el Tribunal Suprem Administratiu com a màximes instàncies".

Diu també la Constitució de Finlàndia que els jutges no podran ser separats dels seus càrrecs sinó per sentència d'un tribunal. Tampoc podran ser transferits a un altre càrrec sense la seva conformitat, excepte si la transferència és causada per una reorganització de el sistema judicial. S'ha de regular per llei l'obligació dels jutges de dimitir al seu càrrec a l'edat prescrita o en cas de pèrdua de la seva capacitat laboral.

Per altra banda, Finlàndia es caracteritza per ser una "democràcia de consens" on les decisions només es prenen després d'àmplies consultes entre els partits polítics i els actors governamentals i no governamentals afectats. Aquest sistema redueix la possibilitat de que el govern interfereixi en els assumptes judicials, ja que requereix consens entre les parts interessades sobre qualsevol canvi, que és poc probable que sigui garantit per una facció política que intenti minar la independència judicial per al seu propi guany.

En conseqüència, els estudis realitzats revelen una alta confiança dels ciutadans en el sistema de justícia, inclosos la policia i el govern. A més, les empreses perceben el poder judicial de Finlàndia com a molt independent, segons el quadre de comandament de la justícia 2015 de la UE, que ofereix una visió general de la qualitat, independència i eficiència dels sistemes de justícia dels Estats membres de la Unió Europea.

Finançament.

A Finlàndia s'utilitza un model de pressupostos basat en el rendiment, que pot ser assimilat a un model "d'objectiu de rendiment vinculat al pressupost". Aquest model es caracteritza per

establir objectius de rendiment dirigits a millorar l'eficiència (objectius de sortida) o l'eficàcia (objectius de resultat). Els objectius descriuen el nivell de rendiment previst en qualsevol quantitat de diners, i qualsevol sol·licitud addicional de diners dels departaments hauria d'estar relacionada amb una millora en la producció i el resultat.

A Finlàndia, es va crear una agència d'administració judicial per al poder judicial, separat del Ministeri de Justícia. Fins ara, el procés de pressupost estava gestionat directament pel Ministeri de Justícia interactuant amb els tribunals.

L'assignació pressupostària està relacionada amb l'assoliment d'objectius de rendiment i el valor d'alguns Indicadors clau de rendiment. Els objectius es basen en la facturació prevista i tenen en compte el cost per cas i nombre de decisions per jutge (persona/any). Altres indicadors que es tenen en compte són:

- Nombre de casos entrants
- Durada del procés
- Nombre de casos ajornats
- Nombre de casos pendents
- Nombre de decisions
- Recàrrega de jutges i tribunals
- Els mitjans pressupostaris d'un tribunal i la despesa del pressupost
- Indicadors de qualitat

Tots aquests indicadors es calculen a partir d'un sistema de càrrega ponderada: Diferències en l'estructura del cas es tenen en compte agrupant categories de casos en diferents categories de dificultat, cadascuna de les quals té un coeficient de ponderació fix. El coeficient calcula mitjançant un treball control del temps realitzat el 2009. No només el temps de treball, sinó altres criteris com el nivell de dificultat, el nombre i la durada de les audiències necessàries o el nombre de jutges que componen el tribunal qui pren la decisió, es van tenir en compte en el càlcul del pes dels coeficients.

Tot i això, "tot i que aquests indicadors es van desenvolupar per destinar recursos als tribunals, el seu ús amb aquest propòsit no se segueix automàticament. En canvi, els indicadors formen una font de coneixements sobre els quals es basarà la discussió entorn de la negociació del pressupost de cada tribunal. També s'utilitzen durant les reunions anuals per ajudar el Ministeri de Justícia i els caps de cada oficina judicial a definir els objectius a assolir.

El cicle pressupostari s'inicia al gener, amb la formulació del "marc pressupostari" per part de la Ministeri d'Hisenda, després de conversar amb el Ministeri de Justícia. Dins d'aquest llindar, el Ministeri de Justícia decideix l'import i les directrius per a l'assignació pressupostària. El Departament de l'Administració Judicial del Ministeri de Justícia s'encarrega de la negociació individual amb cada President de jutjat. Abans de les reunions "presencials", s'organitza una "reunió d'inici" amb tots els tribunals amb l'objectiu d'incrementar la transparència als tribunals, avaluar la situació general del poder judicial i discutir les contingències que comportin noves necessitats pressupostàries.

Les reunions individuals tenen lloc de setembre a novembre. Durant aquestes reunions, el rendiment dels tribunals, el nivell d'assoliment dels objectius i les previsions per al proper any s'analitzen. Dins del límit pressupostari imposat pel marc, cada tribunal estableix el nombre de casos que pot resoldre amb els recursos assignats. Atès que el 80% del pressupost judicial està relacionat amb els salaris, l'objectiu principal de la negociació és el nombre de jutges i personal assignat al tribunal. Durant aquesta discussió, es negocia el nombre de jutges addicionals o personal temporal, si escau.

A nivell de tall, els recursos són gestionats pel President del Tribunal, amb l'ajuda del Consell Executiu que està format pels caps de departaments (jutges) i representants del personal. La seva funció és purament consultiva, donant suport al President en les seves decisions.

L'autonomia pressupostària dels tribunals finlandesos és limitada, ja que només el 10% dels recursos són directament gestionats pel tribunal: aquests recursos s'utilitzen principalment per a material d'oficina i formació judicial. Si el tribunal necessita recursos addicionals per finançar alguns projectes d'innovació o per fer front a necessitats inesperades (per exemple, un augment sobtat del nombre de casos entrants) poden demanar nous recursos directament al Ministeri de Justícia que, després de la discussió, poden proporcionar els recursos necessaris.

Si estalvien diners al final de l'any, poden conservar-lo per a l'any següent. A la pràctica, el pressupost assignat a cada tribunal no depèn del nombre de casos decidits, però el nombre de casos decidits i els altres objectius depenen del import del pressupost assignat a cada tribunal.

Comparativa de models de pressupost del Sistema Judicial a Finlàndia i als Països Baixos.

	Finlàndia	Holanda
Marc de decisió/treball	Model del Ministeri de Justícia	Model de consell
Model de pressupost	Pressupost relacionat amb la consecució d'objectius.	Model de proveïdor de compres.
Procés de pressupost	Negociacions entre el ministeris i els tribunals.	Negociació a dos fluxos, des del Ministeri al Consell, des del Consell als tribunals.
Indicador principal de rendiment	Informació inicial prevista.	Preu × Quantitat (previst d'acord amb nombre de casos resolts).
Sistema ponderat de càrrega	Basat en tres nivells de dificultat per vuit categories.	Basat en 70 categories de casos.
Vincle entre rendiment i finançament	Enllaç flux.	Enllaç directe.
Conseqüències si els objectius no son assolits	Discussió i reassignació de recursos.	Devolució pressupostària dels tribunals al Consell.
Òrgan de presa de decisions	President del Tribunal.	Consell d'Administració.
Autonomia pressupostària judicial	Baix: el pressupost del tribunal es destina, només un 10% pot ser gestionat de forma autònoma.	Alt: El pressupost del jutjat no està predestinat.
Valoració del treball del jutge	Discussions individuals.	Avaluació del procés de treball per la direcció del tribunal
Fixació d'objectius individuals	Possible però poc freqüent.	En alguns jutjats. Encara en curs de debat.

Quadre i text extrets del document: Pressió sobre els jutges: com pot el sistema de pressupostos Impactar en l'autonomia dels jutges. Federica Viapiana. Publicat el 19.Dec.2018.